

01. ČLOVEK
02. DZEŇ
03. PRIPOVEDKA O JEDNEJ STRASCI
04. DEJA VU
05. ŠEJAČ ZLA
06. NARODNE VEŠELE
07. ČARNI OČI
08. JEDEN SON
09. OŠMICH U NOCI
10. APRIL U JUNJU
11. POCILUNOK (2010)
12. PAMJATŇNIK (2009)
13. ZABRAŇENE (2008)

- ZŇimane u Ruskim Keresture, u periodze od 2008. po 2011. rok.
- ZŇimateľ i mix – Sašo Paľenkaš
- Šicki instrumenti i vokali – Sašo Paľenkaš
- Spec. hosci u numeri **NARODNE VEŠELE** – Petar Sopka i Źel'ko Hardi
- Specijalni hosci u numeri **OŠMICH U NOCI** – Saňa Poldruhi
- Autor šickich textoch i muziki – Sašo Paľenkaš
- Okremne podzekovaŇe – Marini Hajdukovej, Zlatkovi Ruskovskomu, Nataši Rehakovej, o. Vladimirovi Edelinskomu Mikolkovi, Petrovi Sopkovi, Źel'kovi Hardijovi, Xeniji Paľenkašovej, Źurovi Dudašovi, Mix Music Company, jak i rodičom Zorici i Teodorovi Paľenkašovim.

ČLOVEK

*Prebač mi, Oče, bo sohrišel som,
svoj život som zvedol na ciganstvo i hrich,
u svojich dumkoch som Źadal veľi Ňešćesca,
z mojich rukoch som šireľ zvadu i boľ!*

**VŠE ISTI HRIŠKI DO KRUHA OBRACAL SOM,
SVOJU VINU SVIDOMO ZVEKŠOVAL,
BRUD ZOZ SEBE NA DRUHICH RUCAL SOM!
S POHLADOM SOM HROŹEL, ZOS SLOVOM ZABIVAL,
KREV ZOZ RUKOCH SOM AŇI ŇEZMIVAL.**

*Prebač mi, Oče, budzem hrišic i daľej,
moj život Ňič inše ľem ciganstvo i hrich,
mojo dumki Źadaju veľi Ňešćesca,
mojo ruki scu širic zvadu i boľ!*

**Vecej Ňemam pajtašoch, vecej Ňemam rodzini,
Ňemam času, roki, mešaci, dŇi, aŇi hodzini!**

O ľudzoch, chtori svidomi svojich hrichoch i hriškoch. Ľudze, chtori svojo hriški „vipravjaju“ zos spovedaŇom, kupovaŇom dajakich darunkoch i podobne – ľem Źebi posle toho mohli nasta-
vic znova „od nuli“ hrišic. Svojo vini vikupjuju ľem preto, Źebi mohli znova hrišic. Jich poćitovaŇe dru-
hich ľudzoch i poŇace vred-
noscoch – Ňizke.

PRIPOVEDKA O JEDNEJ STRASCI

*Ti Źadaš vlasc, nad ľudzmi panovac,
po hlavoch chodzic, do dumkoch še ciskac,
i Źadaš buc ćasc hevtich, co dumaju, Źe znaju,
i bic po paľcoch šickich, co še pendraju!*

**STRASC, CHTORA CE OBŇIMA,
PRAVI CI ŠLINI, OD ĽUDZOCH CE ODŇIMA,
A TI CHODZIŠ, ŇEBITNE CI, CO BUDZE,
A TI CHODZIŠ A POD TOBU ĽUDZE!**

**ĽUDZE – CHTORI CI VERJA,
PRE TEBE MIRNO ŠPJA –
PRETOŹE CI ŠLEPO VERJA!**

ŠEJAČ ZLA

*Keď mozog počne prec
a ideji počnu tľec,
celo virga – ćeka na šmorc,
stracel ši život – počinaš vrec!*

**STARI ŠI
I VECEJ ŇEMAŠ MOCI.
TOTO, CO ŠEJAL ŠI,
ŇIGDA NAJ ŇEZRODZI!**

**Chori rozum naj spoćiva,
trava Źel'ena naj ho prekriva!**

Dajedni ľudze oćihľadno co su starši – to meŇej moŹ na Ňich daco normalno rachovac. Medzitim, na dzepojed-
nich z Ňich i za života Ňe-
mohlo rachovac. Buli „inte-
lektualci“ pre svoj chasen,
ćleni kojćoho, Źebi še mohli
volac „intelektualcami“ i u
staršich rokoch bešedovac,
Źe jak voni buďovali fabriki,
valali i podobne – a ustvari
še Ňič Ňerozlikuju od... Źebim
Ňebrechal.

ČARNI OČI

*Lubim patric tvojo ćarni oći, Trimaš me za ruku i vodziš het,
ľubim šŇic ce calej noci. odrazu budzim še, a tebe Ňet.
I dok son na mŇe še prescera, I nakratko krasne ćuvstvo mi ostava,
cali jeden novi švet oprez mŇe otvera. nakadzi me Ňepoje tota bridka java!*

**I vše ćekam, naj mi prejdze dzeŇ,
a kaŹdi jeden dluhoki je jak tidzeŇ!**

**Ći mi son znova vidze voći
i ći uvidzim tvojo ćarni oći?**

O ľudzoch, chtori po svoj ćil scihuju prejg chribtoch dru-
hich ľudzoch („Ćil opravduje
sredstva“ R. Decartes). Taki
prikladi jest veľo i Ňecharak-
teristićni su ľem za politiku.

Produkt jednoho istoho sna.
Dlukši ćas som šŇil jednu
istu osobu a u rozumu mi vše
ostavali jej oći, i pre coška –
to me zmirjovalo, a na koncu
i poinspirovalo napisac totu
pisiŇu i pišiu „Jeden son“.

Ludze prez život prichodza i odchodza, a pajtaše ostavaju.

Veľo roki skorej som mal barz dobru pajtašku s chtoru sme veľo času vjedno preprovadzovali – chodzeli i na koncerti i na žurki... I posle

10 rokoch bez dajakoho kontaktu – elektronski še stretňeme i počňeme zdohadovac tich časoch. Na mojo zaprepasceňe – mi jak ked bi sme nebesedovali o istim. Jak

ked bi sme ňebuli na istim mesce. Tedi som pochopel, že toto, co ja tedi mal zos ňu – vona ňemala so mnu. Vona aňi ňenahaduje, že co to tam tedi postojalo, a i teraz je tam dzeška, ľem očihľadno prekritie zos korovom...

Tema: preľub. Raz som za vikend bul u pajtaški i tam upoznal jej legiňu. Šicko bulo u šore, aľe som še ňe mohol odňac od upečatku že zos ňim coška ňe u šore. Takoj som še dal do tripu, že von ma i coška „z boku“. Ňigda som ňedoznal, že či som bul u pravu, medzitim – voni še ňeodluha posle pisaňa tich stichoch naisce rozišli, a vona še odala za druho.

Pisňa inspirovana zos osobu z „Čarnich očoch“, aľe datumski veľo skorej napisana. Jeden privatni trip, či ja pravda ostaňe ľem mňe poznata.

Uhlavnim, robi še o tim, že dakedi daco barz žadace mac, i virojatno ho ňigda u živoce aňi ňebudzece mac, aľe vam še zjavi pitaňe – a co bi to dakoho košťalo, ked bi toto bulo vašo hol'em na chvíľku?

Dakedi še človek zaľeci. Jak i Adam i Eva – scu jesc zoz zabraňenoho. Totu pisňu som napisal za sebe prave preto, že bim ňezakušel do dačoho, do čoho ňetrebja... a možebuc tedi ľem išče ňebuľa chvíľka!

PAMJATŇIK

Ti znaš, kadzi idzem, kadzi kračam, kadzi chodzim...

Ti znaš, že postojim, co me vešeľi, čoho še bojim!

Ti znaš, že každe slovo vipovedzene tvaro stoji!

Toti slova, to moj pamjatňik, podzvihnuti ľem za tebe!

Aľe ňeznaš, že von postoji i keľo znoju potrošene!

Každe slovo vipovedzene na tim mesce z korovom prekritie!

OŠMICH U NOCI

*Tvoj ciň u cmej noci, A tvojo ľico ňeodkriva
nakadzi scekaš žic do svojich mrijoch, kral'ovni pohinuti,
že ce rano pocilunok, chtori buli ľem poživa,
u ceplej chiži zobudzi. z tvojich ustoch vipľuvnuti!*

*Ňigda ňešňiješ, že co še sluči, Každi ošmich tajnu krije,
ked še pravda odkrije, každi dotik spreveda.
že či ce bol' u duši Moja ruka u tvojej dlaňi
do cmoti ňezavije! počichu pri druhej hľeda!*

*Ošmich na mojim ľicu Nakadzi pohľad obraciš,
ochabja upečatok, moje dumki na druhim mesce,
veľim zdabem na kral'icu, a ti mi davaš doviriye,
scu osvojic moj zamok. ti u mňe našla svojo ščesce!*

POCILUNOK

*Daj mi jeden pocilunok! Mojo gambi naj dotchňu tvojo!
Daj!
Daj mi jeden pocilunok! U tej chvíľki gambi naj nam horja!
Naj še zľejeme do jednoho!
Daj mi jeden pocilunok! Ňe briga mi, že co budze posle toho!
Daj!
Daj mi ľem tot jeden!*

ZABRAŇENĚ

*Ja jak vojak u vojni bez oružija!
Vodzim vojni, chtori už ňemaju smisla,
a vsadzi kolo mňe bombi praskaju
i mojo šerco še už trapi durkac!*

*Krev mi u žiloch od davno ľadzena
od strachu, chtori prinošiš mi ti,
bo každa dumka o tebe
u mojim celu dzira od metki!*

*TI KRAČAŠ PO ŽEMI S TVARDIM KROČAJOM KRAL'OVNI!
U TVOJICH OČOCH ŽIRJAČKI BLISKAJU – POHLAD CI OHŇOVI!
TI ZNAŠ, ŽE MOJO ŠERCO, SUCHE JAK BARUT,
U CHVILKI ZHORIM...*

*Ja jak vojak u vojni, či jo pisma še vracaju!
Pišem stvari, chtori už ňemaju smisla,
a vsadzi kolo mňe mojo dumki
tvojo meno mi do ucha šeptaju!*

*TI KRAČAŠ PO ŽEMI S TVARDIM KROČAJOM KRAL'OVNI!
U TVOJICH OČOCH ŽIRJAČKI BLISKAJU – POHLAD CI OHŇOVI!
TI ZNAŠ, ŽE MOJO ŠERCO, TI ZNAŠ, ŽE JE SUCHE JAK BARUT,
U CHVILKI ZHORIM – PROBUJ ME ŇEZABUC!*

slovňičok

barut – (serb.) pušni prach
briga – (serb.) problem
čuvstvo – (serb.) pocit
doviriye – (ukr. *dovirja*) dovera
hriška – (serb. *greška*) chiba, omil

isti – (serb.) taki isti, tot isti

java – (serb.) skutočnojsc, zobudzenojsc
korov – (serb.) burjan
kral'ica – (serb.) kral'ovna

metka – (serb. *metak*) štrela, gul'ka, naboj
mrija – (ukr.) fantazija, sen, haluška

nakadzi – kedz, až
ňebitne – (serb.) ňepodstatne, ňevažne

oprez (mňe) – predo (mnu)
oružije – (serb.) zbraň
ošmich – (serb. *osmeh*) ušmich

pamjatňik – (ukr. *pamjatnik*) pametňik
pocilunok – (ukr.) boča
posle – (serb.) po, potim, vecka
postojac – (serb.) buc, existovac
počicha – (ukr.) pocešeňe

pravic – robic
scekac – ucekac
slučic še – (serb. *slučiti se*) stac še

sohrišic – (ukr. *sohrišiti*) zhrišic

son – (ukr.) sen
sprevedac – ocigaňovac

strasc – (serb. *strast*) vašeň, naruživojsc

stvar – (serb.) vec, zaľežitojsc

svidomo – (ukr.) vedomo

tajna – (serb.) tajomstvo

upečatok – dojem, zažitok

vlast – (serb. *vlast*) moc

za – (serb.) pre

zdabac – podobac še

znoj – pot

žirjački – žiravi uhl'iki